

Uzina Noastră

Organ al Comitetului Raional P. M. R. Hunedoara și al Sfatului Popular Raional

Anul VII, nr. 34 (320)

MIERCURI 15 Iunie 1955

4 pagini 20 bani

Să sprijinim lupta siderurgiștilor pentru mai mult metal!

În epoca de construire a socialismului, partidul și guvernul, aplicând cu consecvență învățăturile marxist-leniniste despre industrializarea socialistă a țării, pun un accent deosebit pe dezvoltarea cu precădere a industriei grele și, în cadrul acesteia, a industriei constructoare de mașini — inima întregii economii naționale. Dezvoltarea industriei constructoare de mașini — care înzestreaază cu tehnica nouă toate celelalte ramuri ale industriei și agriculturii, asigurând progresul întregii economii și, pe această bază, creșterea puterii patriei, a capacității ei de apărare și ridicarea continuă a nivelului de trai al oșilor ce muncesc — este strins legată de sporierea continuă a producției de metal, materia primă de bază a acestei ramuri.

În anii primului cincinal, industria siderurgică din țara noastră a cunoscut o puternică dezvoltare. Datorită marilor investiții făcute de statul democrat-popular și ajutorului multilateral primit din partea Uniunii Sovietice, în acești ani au intrat în funcțiune noi furnale, cuptoare Martin și numeroase alte agregate de înaltă tehnicitate, s-a dezvoltat și a crescut mult capacitatea de producție a vechilor instalații. La combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” din Hunedoara a intrat în funcțiune cel mai mare furnal al țării — furnalul nr. 6 — o însemnată realizare a cincinalului; gradul de mecanizare la acest combinat a crescut în anul 1955 cu 100% față de 1951. Noi agregate siderurgice importante au intrat în funcțiune și la combinatul din Reșița, la uzinele „Victoria”-Călan, la „Oțelul Roșu”, la „Industria Sirmei”-Cîmpia Turzii etc.

Desfășurînd o muncă rodnică, plină de abnegație, furnaliștii, oțelarii și laminariștii din întreprinderile siderurgice ale patriei noastre au izbutit să sporească, an de an, producția de metal. Faptul că acum producem de aproape 4 ori mai mult oțel față de anul 1938 — an de vîrf al producției capitaliste — stă ca o puternică mărturie a marelui avînt pe care l-a cunoscut în anii puterii poporului industria noastră siderurgică. Ca urmare a aplicării, în cadrul întrecerii socialiste, a metodelor de muncă de înaltă productivitate, a sporit simțitor producția de fontă pe metru cub volum util de furnal, a sporit producția de oțel pe metru pătrat suprafață vatră de cuptor.

În lupta pentru mai multă fontă, oțel și laminate, pentru mai buna folosire a capacităților de producție a agregatelor siderurgice, întrecerea socialistă a scos la iveală nume ca acela al furnaliștilor Ștefan Cazan și al ing. Mircea Alexandru de la Hunedoara, al prim-topitorului Gheorghe Păuceanu de la „Victoria”-Călan, al oțelariștilor Adam Jemănaru, Ion Bădescu de la Reșița și Anton Korab de la „Oțelul Roșu”, al laminariștilor Moghior Alexandru de la uzinele „Cristea Nicolae”-Galați și ale multor alora — oameni în ale căror realizări se mîndrește întregul popor.

Munca siderurgiștilor ar putea fi mult mai rodnică dacă ea ar fi temeinic sprijinită de colectivele întreprinderilor furnizoare de materii prime, materiale, piese de schimb etc. Multe colective de întreprinderi, înțelegînd importanța sporirii producției de metal pentru dezvoltarea întregii economii, se străduiesc să se echipeze în mod exemplar de sarcinile ce le revin în legătură cu sprijinirea muncii furnaliștilor și oțelariștilor, livrînd la timp și în bune condiții comenzile primite de la acest sector important. Colectivul uzinelor „23 August” din Capitală a dat, de pildă, un mare sprijin furnaliștilor de la Hunedoara prin faptul că a prelucrat și le-a livrat la timp piesele din oțel turnat necesare reparației furnalelor.

Din păcate însă — alături de colective de întreprinderi care înțeleg și sprijină efectiv lupta siderurgiștilor pentru mai mult metal — mai sînt colective unde problema executării prompte și în bune condiții calitative a comenzilor pen-

tru industria siderurgică este mult subapreciată. Recent, într-o consfătuire care a avut loc la Hunedoara, furnaliștii au arătat că de la minele din Ghelar și Teluic le sosește adesea minereu cu granulație necorespunzătoare și care, în plus, conține cantități de steril mult mai mari decît cele prevăzute în norme. Din această cauză furnaliștii nu pot folosi cu bune rezultate volumul util al furnalelor, iar consumul de coxs sosește considerabil, ceea ce încaercă prețul de cost al fontei. Conducătorii minelor din Ghelar și Teluic și-au pus oare întrebarea: cîte mașini, cîte piese de schimb sau bunuri metalice de larg consum pierde economia națională prin faptul că livrează întreprinderilor siderurgice minereu de calitate necorespunzătoare?

O materie primă importantă deosebit de necesară procesului de elaborare a metalului este calcarul. Or, deseori activitatea furnaliștilor de la Hunedoara, de la Reșița și Călan este serios stînjinită de faptul că o bună parte din calcarul cu care lucrează nu este de bună calitate, nu are granulația corespunzătoare. Zilnic se pierd zeci de tone de fontă din cauză că se introduc în furnale bulgări mari de calcar. Colectivele de muncitori și tehnicieni de la carierele de calcar — în special cel de la cariera Bănița-Hunedoara — au datoriat să îmbunătățească necontenit calitatea calcarului pe care-l livrează furnalelor.

O cauză care face ca o parte din cuptoarele Martin să se uzeze înainte de termen și deci să nu dea o producție corespunzătoare de oțel este și slaba calitate a cărămizilor refractare. Deseori oțelarii de la Hunedoara, de la „Oțelul Roșu” și Cîmpia Turzii au primit de la fabrica „Silica” din Turda cărămizi refractare care nu au rezistat la numărul prevăzut de șarje, fapt care a dus la mărirea numărului de reparații, deci la timp neproductiv în funcționarea acestora. Direcția generală a minelor de fier și materiale refractare din cadrul Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini (director general E. Mițescu), deși cunoaște de mult timp greutățile mari pe care le întîmpină în munca lor oțelarii și furnaliștii din cauza acestor stări de lucruri, n-a luat, pînă acum, măsuri categorice, care să ducă la lichidarea lipsurilor.

Trebuie spus că și multe întreprinderi din cadrul altor ministere subapreciază în mod nepermis importanța contractelor încheiate cu întreprinderile siderurgice. În primul trimestru al acestui an, unele unități ale Ministerului Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei, neasigurînd întreaga cantitate de mangal uzinelor „Vlahița”, acestea n-au putut să-și îndeplinească sarcinile de plan; drept urmare, un șir de întreprinderi cum au fost, de pildă, uzinele „Semănătoarea”, „Armătura” din Cluj și altele n-au primit întreaga cantitate de fontă contractată cu această uzină și deci au întîmpinat, la rîndul lor, greutăți în îndeplinirea sarcinilor lor de producție. Nici acum unitățile Ministerului Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei nu-și îndeplinesc sarcina privind livrarea către uzinele „Vlahița” a cantităților de mangal planificate.

O problemă importantă de care este strins legată sporirea producției de oțel este aprovizionarea întreprinderilor siderurgice cu fier vechi. Or, în această direcție se manifestă încă lipsuri serioase. Întreprinderea pentru colectarea metalelor depune o activitate nesatisfăcătoare și nu aprovizionează oțelariile cu fier vechi, în mod ritmic și în cantități suficiente. Acțiunea patriotică de strîngere a fierului vechi de către tineret — acțiune deosebit de prețioasă, inițiată de organizațiile U.T.M. — nu se bucură încă, peste tot, de sprijinul ce i se ouvine. Comitetele regionale și raionale de partid au datoriat să sprijine din ce în ce mai puternic acțiunea de strîngere a fierului vechi, pentru ca aceasta să cuprindă masa largă a tineretului atît de la orașe cît și de la sate.

(Continuare în pag. 4-a)

IN INTERIORUL ZIARULUI:

- Din munca și viața furnaliștilor (pag. 2-a)
- Organizația de bază în fructele luptei pentru întărirea întovărășirii zootehnice (pag. 3-a)
- Pentru îmbunătățirea calității minerului la minele de fier Teluic (pag. 3-a)
- Note și comentarii externe (pag. 4-a)

La 11 iunie 1955, tovarășul N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., membru în prezidiul Comitetului Central al P.C.U.S., a împlinit 60 de ani.

Fiecare zi — prilej de noi succese

★

★

Realizările laminariștilor

În ultima vreme, pentru creșterea producției de laminate, în secția laminatoare a combinatului au fost aplicate unele măsuri tehnico-organizatorice printre care se numără construirea unui plan înclinat pentru transportarea blocurilor la caja laminorului, înlocuirea cutii de ghidare și altele. Folosind întreaga capacitate a laminoarelor și perfecționînd utilajul, sarcinile de plan pe luna trecută au fost depășite cu 5 la sută, iar productivitatea muncii față de cea planificată a crescut cu 5,5 la sută.

În luna aceasta, maiștrii Constantin Petru, Andreșescu Gheorghe și Trifu Iosif au organizat mai bine munca laminariștilor. Aceasta a făcut ca schimbul condus de maistrul Constantin Petru să lamineze cu 11,88 la sută mai mult oțel față de grafic, urmat fiind de schimbul condus de maistrul Andreșescu Gheorghe cu o depășire de 2,2 la sută.

Pe întreaga secție, graficul de producție a fost depășit cu 1,72 la sută și rebuturile au fost reduse la 0,05 la sută față de 0,65 la sută procent admis.

Secție frunțasă pe uzină

Săptămîna trecută, la uzina „Victoria” Călan, a avut loc o consfătuire de producție în care s-au analizat rezultatele obținute în cursul lunii mai de către muncitorii secțiilor producătoare și auxiliare. Scoțîndu se în evi-

dență faptul că cele mai frumoase realizări au fost obținute de muncitorii secției emailaj, care au depășit planul cu 11 la sută, le-a fost înminat drapelul de secție frunțasă pe uzină.

Cu această ocazie, muncitorii uzinei „Victoria” Călan și-au luat noi angajamente pentru luna în curs și din primele zile au pornit cu hotărîre pentru îndeplinirea lor. La furnalul nr. 1 de pildă, în prima decadă a lunii iunie a fost înregistrată o depășire a sarcinilor de plan de 3,1 la sută. Brigăzile conduse de prim-topitorii Btrlea Iosif și Ștefănescu Iosif au elaborat cu 8,1 și respectiv cu 9,2 la sută mai multă fontă.

Daruri pentru festival

Pentru a întîmpina cu daruri pe participanții celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia, tinerii de la atelierul mecanic din Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej”, lucrează la confecționarea în miniatură a furnalului 6, înconjurat de blocuri muncitorești, precum și a unor scrumiere, pe care gravează aspecte din cadrul combinatului. Printre cei care lucrează cu mai multă sîrguință la executarea artistică a acestor obiecte, se numără utemiștii Ușurelu Nicolae, Safta Toma, și Dinuțu Ioan.

Asemenea lor, și tînărul Iancolovici Nicolae, strungar la „Secția tineretului”, de la atelierul central C.S.H. confecționează în timpul liber 6 cupe din bronz.

DIN MUNCA ȘI VIAȚA FURNALIȘTILOR

Pe platforma furnalului

În schimbul de dimineață al uneia din aceste zile, la furnalul nr. 6 lucra echipa condusă de Pal Victor — cel mai tânăr prim-topitor de la acest furnal. Pregătirile pentru efectuarea unei noi descărcări erau în toi. De aceea în jurul complicatului agregat, oamenii erau prinși într-o continuă mișcare. Sora Petru de exemplu, se ocupa cu atenție de rina pentru fontă, iar Dobra Ioan, mai ajustat pe ici pe colo rina pentru zgură. Pal Victor umbla dintr-un loc într-altul și controla minuțios instalațiile ce trebuiau folosite la descărcarea fontei. Acolo unde observa că mai lipsește ceva, el se alătura orfăcilor săi și împreună se îngrijeau ca totul să fie pus la punct, astfel încât descărcarea să decurgă în bune condițiuni.

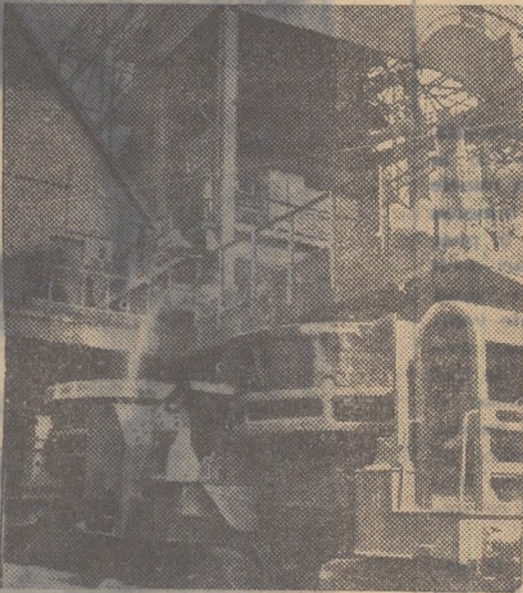
Priveam cu multă admirație munca plină de entuziasm pe care o desfășurau acești furnaliști și pentru că prim-topitorul Pal se apropiase de noi, am încercat să-l întrebăm ceva. Înțelegându-ne parcă întrebarea numai după gest, prim-topitorul i se lumină fața de un zîmbet și fără să se oprească ne aruncă citeva cuvinte:

— Dacă nu te îngrijești din timp, de tot ceea ce îți trebuie, te poți aștepta la orice surpriză în timpul descărcării. De aceea noi...

Ultimele cuvinte nu le-am auzit pentru că tovarășul Pal ajunsese deja lângă șticul furnalului. Cu mișcări rezezi și multă îndemnare, el a străpuns șticul în câteva minute. Din furnal au apărut două, trei șuvițe de fontă lichidă care, înaintînd pe mijlocul

șcheabului au făcut legătura între uriașul agregat și oala de captare a fontei. La început fonta se prelingea liniștită. Treptat, treptat, însă, ea a pornit să răbulnească înfuriată asemenea unui riu umflat ce numai încapă în vadul său și tinde să se reverse.

Dar topitorii erau toți la posturile lor, gata să intervină la timp pentru a opri năvalnica frământare a șvofutului incandescent. Din cînd în cînd, Snel Gheorghe și Sora Petru printr-o singură mișcare dar precisă schimbă cursul fontei lichide spre altă oală

In foto: Un aspect de la descărcarea zgurei în oale la furnalul nr. 6, unde lucrează echipa lui Pal Victor.

In mijlocul familiei

Nestrămütata dragoste, precum și abnegația cu care muncesc la furnal acești oameni harnici, a trezit în noi dorința de a cunoaște cite ceva și din viața lor de familie. Minași de acest gînd, în după amiaza aceleiași zile, ne-am îndreptat spre orașul muncitoresc pentru ai face o vizită tovarășului Pal Victor.

Dintre numeroasele blocuri, ce străjuiesc seînele pantele domoale ale dealului Chizid, am desprins cu ușurință pe cel mai mare bloc ce poartă nr. 39, așezat în formă de „U”. Într-unul din cele 90 de apartamente, locuiește și furnalistul Pal Victor.

La intrare ne-a întâmpinat tînăra soție a prim-topitorului. Cînd a auzit scopul vizitei noastre ne-a poftit bucuroasă înăuntru. O înșiruire de chicote și risete de copil, însoțite din cînd, în cînd, de citeva exclamații bărbătești, veneau din direcția dormitorului.

— Pofțiți, pofțiți — ne îndeamnă ospitalieră gazda. Nu-i nimic deosebit, bărbatul meu se joacă cu Minuț, micuțul nostru. Aceasta e obiceiul lui; cum vine de la serviciu, mîncîncă în grabă și începe „lupta” cu copiii. Știți, noi avem doi feciori...

Într-adevăr, pe tovarășul Pal l-am găsit în tovarășia gălăgioasă a lui Minuț — un fecioraș durduliu, cu puful capului de culoarea grînelor date în pîrg. Observîndu-ne, tovarășul Pal s-a scuzat, puțin cam sfînjinit de pîrul ce îl împrăștiase copilul pe ochi, invitîndu-ne să luăm loc. Cu toată mîntea fragedă pe care o are un copil la vîrsta de 7 luni, Minuț, care rămăsese înțors cu fața în sus pe recamier, și-a fi xat pentru o clipă ochiișorii, de un albastru senin, asupra noastră și parcă încruntîndu-se, ne dojenea pentru faptul că îi întrerusesem tăicuțul din joacă. În cele din urmă însă, am simțit o ușurare a cugetului, cînd expresia de încruntare de pe fața micuțului s-a transformat într-un suris larg, zglobiu, pe care ni-l oferea.

— Iată că am cîștigat încă un mic și blind prieten — a grăit unul dintre noi.

— Blind... blind — a glumit tovarășa Pal — dar să-l vedeți dumneavoastră cînd se supără...

După ce am schimbat în comun citeva cuvînte, a înțeles și tovarășul Pal, cam ce vînt ne adusese în această vizită inoportună.

— Da, da — a exclamat tînărul furnalist, ne bucură că vă interesează viața noastră de familie, dar sînt convins că în mare o cunoașteți. Nu știu dacă veți fi mulțumiți de cele ce vă voi spune, dar vă asigur că îi adevărul pur.

Uite, noi avem doi copii: Minuț în vîr-

stă de 7 luni și Victor, cel mare, care are 4 ani și jumătate. Despre greutăți nu poate fi vorba în familie, pentru că în zilele noastre greutățile sînt în funcție de om; dacă muncești cu dragoste înseamnă că producția merge bine, salariul de asemenea, și ca urmare, casa e îndestulată. Iată de pildă, eu cîștig lunar cu mult peste 1000 lei. Nevastă-mea, ca o bună gospodină, împarte banii în așa fel, încît să nu ducă lipsa de nimic și în plus de asta, să ne mai rămînă și ceva economii, pentru că de... îți mai

Prim-topitorul fruntaș Pal Victor în mijlocul familiei sale, în apartamentul modern ce îl ocupă în unul din blocurile orașului muncitoresc.

trebuie ba una, ba alta... așa cum îi la casa omului. Din economiile strînse, luna trecută am cumpărat și noi mobila asta pe care o vedeți, fiindcă cea veche nu mai corespundea cu locuința modernă în care stăm.

Tăcuți, noi ascultam cu atenție felul în care tovarășul Pal ne zugrăvea cu o oarecare mîndrie în glas, realizările sale gospodărești. Această tăcere, a fost interpretată greșit de dînsul și de aceea la un moment dat a rupt firul povestirii și ne-a privit îndelung.

— Mi se pare că m-am cam luat cu vorba și...

— Nu... nu, tovarășe Pal! te rugăm să continui, pentru că ne interesează. Tăcerea noastră se datorește faptului că reflectăm asupra celor spuse de dumneata.

Convins că se înșelase asupra noastră, tovarășul Pal a continuat:

Și din pîntecul uriașului furnal fosta curgea, curgea mereu, pînă s-a umplut o oală, apoi alta...

Între timp, unul din topitori s-a îndreptat spre șcheabul de scurgere a fontei, pentru a lua proba. Cu ajutorul unei linguri a umplu o formă metalică cu lichid fosforescent. Cînd fonta s-a solidificat în formă, același topitor a apărut proba în două, printr-o lovitură puternică de baros, după care a intrat cele două bucăți tipărului șef de schimb Romoșan Ioan. Acesta, a privit lung structura probei de fontă și întorcîndu-se spre topitorii ce se apropiaseră de el li s-a adresat:

— Bravo băieți! Proba elaborată este clasa I-a.

După ce își șterse fruntea îmbrobodată de sudoare, Pal Victor răspunse:

— Nu ne-am făcut decît datoria. Patria ne-a încredințat acest furnal modern, cu ajutorul căruia noi trebuie să dăm fontă cît mai multă și de bună calitate.

Cît timp am stat de vorbă cu prim-topitorul Pal Victor, el n-a spus nici măcar odată: „eu am făcut”, ci „noi am făcut”. Ne-a vorbit cu entuziasm despre munca lui Snel Gheorghe și Dobra Ioan, de priceperea șefului lor de schimb Romoșan Ioan, despre furnaliștii din celelalte schimburi, însă despre el însuși, nimic... adică aproape nimic, pentru că atunci cînd l-am întrebat de ce a îndrăgît meseria de prim-topitor, ne-a răspuns:

— Este minunat să te simți creatorul metalului; să știi că tu ești acela care îl făurești. Și din metal... cite nu se pot face? multe, foarte multe lucruri folositoare nouă, oamenilor. Iată de ce am îndrăgît meseria de prim-topitor furnalist.

— Și cum vă spuneam, cu salariul de pe luna aceasta care sper să treacă peste 1500 lei, am hotărît împreună cu nevastă-mea, să cumpărăm un aparat de radio.

Aici s-a întrerupt din nou și a ridicat satisfăcut din umeri, zîmbindu-ne;

— Cam astea sînt o parte din amănuntele vieții noastre noi.

★

Am petrecut mai bine de o oră, în apartamentul prim-topitorului furnalist Pal Victor și parcă ne venea greu să ne despăr-

De la corespondenții voluntari

★★★

Din zi în zi mai multă fontă patriei

„Mai multă fontă și de bună calitate pentru patrie”, este lozincă sub care furnaliștii combinatului siderurgic desfășoară în fiecare zi pentru a smulge furnalelor o producție sporită de fontă.

Elașul cu mare mîngîreie împorțit de la furnalul nr. 3 pentru atingerea acestui țel a făcut ca în primele 11 zile ale lunii iunie să obțină o creștere a producției de fontă de 6,34 la sută. Brigada condusă de Avram Iosif de la acest furnal, străduindu-se să folosească mai bine capacitatea furnalului a întrecut cifra de plan cu 14,17 la sută, iar cea a prim-topitorului Sasu Alexandru cu 14,67 la sută. Asemenea realizări, au mai înscris și furnaliștii din brigada lui Mîtcă Ilie de la furnalul nr. 2, care au depășit planul cu 6,34 la sută.

SUCIU ANDREI

Din fier vechi — oțel nou și puternic

Constructorii de la Întreprinderea 3 construcții, îndrumați de organizația de bază U.T.M., s-au hotărît ca să întîmpine cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia, cu noi realizări în muncă. Pînă în prezent ei au reușit să strîngă 50.000 kilograme fier vechi, luîndu-și angajamentul ca să continue campania de colectare a fierului vechi, strîngînd în fiecare zi cite 700 kilograme.

În această acțiune se evidențiază în mod deosebit brigada condusă de Vasile P., a lui Vlădescu I precum și constructorii: Paul P., Artenie J., Beudeanu I., Oras D. și alții.

PAVEL VASILE

Concursul echipelor de teatru sătești

Duminică 12 iunie a.c., la grădina de vară „I. C. Erimu” din Hunedoara, a avut loc cel de al III-lea concurs al echipelor artistice de teatru, din faza raională.

Cele 4 cămine culturale ale satelor Hășdat, Tîmpa, Zlaști și Boj, au participat la acest concurs cu piese de teatru care oglindesc viața oamenilor muncii din satele patriei noastre. Pe scenă, echipele de teatru ale căminelor culturale din Tîmpa și Hășdat, au prezentat piesa „Zestrea Ilenuței”, iar celelalte echipe artistice din satele Zlaști și Boj, au prezentat piesele „Hîrbul cu leacuri” și „Comuniștii”.

Printre cele mai bune echipe de teatru ce au participat la acest concurs, se numără cele ale căminelor culturale: „Dr. Petru Groza” din Tîmpa; și „Ion Creangă” din Zlaști. Acestea prin felul de a interpreta rolurile, au reușit să sublinieze trăsăturile semnificative ale eroilor, arătînd în același timp și mocirla exploatării în care se scâldea poporul nostru în trecut.

ALEXANDRU R.

Un amfiteatru lăsat în paragină

În orașul tineretului se află un amfiteatru cu o capacitate de aproape 1000 locuri, construit de tinerii constructori prin muncă voluntară, din rezervele interne ale întreprinderii. În anii trecuți pe scena amfiteatrului au fost prezentate numeroase programe artistice de către diferitele brigăzi artistice din oraș, programe apreciate de spectatori. Din anul 1954, însă, activitatea artistico-culturală a stagnat. Amfiteatru a fost lăsat în părăsire și astfel în incinta lui au crescut buruienii, scena a fost distrusă etc. Față de această situație comitetul de întreprindere I.C.S.H. precum și comitetul U.T.M. nu a luat nici o măsură.

Anul acesta a fost luată hotărîrea de a se reamenaja acest amfiteatru. Au trecut însă luni de zile și tovarășul Creangă Ioan, președintele comitetului de întreprindere I.C.S.H. și Zlăttor Anton, secretarul comitetului U.T.M., care au fost însărcinați și s-au angajat că se vor ocupa de punerea la punct a acestui probleme, au tărăgînat zi de zi efectuarea lucrării. Constructorii hunedoreni pe bună dreptate se întreabă pînă cînd va mai dura această nepăsare care împiedică ca amfiteatru să devină un factor mobilizator al oamenilor muncii din orașul tineretului la activitatea culturală, la o folosire cît mai instructivă și plăcută a timpului lor liber.

ROȘIANU ILIE

S. IONESCU
M. NEAGU

Tribuna secretarului organizației de bază

Cum am organizat pregătirea agitatorilor

Sarcinile sporite în creșterea producției de metal, ce trebuie realizată de către furnalele uzinei „Victoria”. Călan, au pus în fața organizației de bază din cadrul sectorului nostru, problema organizării și desfășurării temeinice a muncii de agitație. Experiența noastră a arătat că organizarea cu pricepere a muncii de agitație, poate să aducă o contribuție serioasă în mobilizarea muncitorilor pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor de plan.

Încă de la alegerea noilor organe conducătoare, când am fost ales ca secretar al organizației de bază, împreună cu biroul, am acordat o atenție deosebită activității agitatorilor și în general muncii politice de masă. Pe baza planului de muncă al organizației de bază, am început să instruiesc personal din 10 în 10 zile agitatorii, pe diferite teme, legate de munca noastră de zi cu zi. Între temele cu care am instruit agitatorii se numără „Teată atenția calității

fontei”, „Să studiem și să aplicăm metoda Filipov”, „Să realizăm tot mai multe economii”, etc. La aceste instructaje întotdeauna am invitat pe cei mai buni tehnicieni și ingineri din sector, în scopul ca ei să explice în mod practic și științific unele probleme neînțelese din tema expusă de mine.

Pentru ca agitatorii să cunoască felul cum trebuie să ducă concret munca politică, am organizat în cadrul sectorului nostru un curs de agitație, în care au fost încadrați agitatorii cei mai buni ca de pildă: Jenaru Dumitru, Szabo Ștefan, Munteanu Ionașcu, Zoica Anton și alții. În cadrul acestui curs, agitatorii au fost înarmați cu noi cunoștințe teoretice și practice în domeniul agitației. De exemplu, au fost predate lecțiile intitulată: „Despre importanța muncii de agitație”, „Trăsăturile caracteristice ale agitației comuniste” și altele. După terminarea cursului i-am repartizat pe toți în secții pe

echipe. Rezultatele în scurt timp au început să se arate. Tovarășul Szabo Ștefan de pildă, în echipa în care a fost repartizat, prin munca de lămurire desfășurată de la om la om, a reușit să mobilizeze pe toți muncitorii ca să lucreze mai hotărât și conștient, făcând posibil în felul acesta ca furnașii Păuceanu Gh. și Munteanu Gh. să devină fruntași în producție. La fel și agitatorul Moraru Ioan a contribuit la ridicarea în rindurile fruntașilor a furnașului Simon Petru. Prin munca politică desfășurată de agitatori, care au fost sprijiniți în mod permanent de către organizația noastră de bază, am reușit să obținem succese însemnate în muncă. Astfel planul de producție pe luna mai, la sectorul furnale, l-am depășit cu 4,1 la sută, iar prețul de cost l-am redus cu 3,8 la sută.

KISS EMERIC

secretarul organizației de bază
furnale uzina „Victoria” Călan

Pentru o recoltă îmbelșugată

Au terminat prima prașilă

Membrii întovărășirii „Zori noi” din satul Zlaști, au reușit ca în decada întâia a lunii iunie să efectueze prima prașilă pe întreaga suprafață cultivată cu porumb, sfeclă furajeră și celelalte culturi prașitoare. Întovărășii: Simeria Nicolae, Bircean Toșcă, Dragota Nicolae și alții au și trecut la prașila a II-a. Rezultate frumoase au obținut și țărani muncitori cu gospodării individuale din suburbia orașului Hunedoara. Ei au executat prașila I-a la porumb pe o suprafață de 220 ha., pe alte 77 ha. cultivate cu cartofi și 8 ha. cu sfeclă furajeră. Printre primii care au terminat prașitul sînt țărani muncitori, Sirbu Ioardan, Radu Ioan, Cozmescu Iosif din satul Buituri, Ionescu Arimie, Dragota Alexandru din Zlaști și alții.

Fruntașii comunei

Țărani muncitori din satele comunei Răcăștie, în frunte cu deputații comunali, au reușit ca pînă în ziua de 11 iunie să termine în întregime întreținerea culturilor de păioase.

Tot pînă la această dată, ei au prașit 200 ha. cultivate cu porumb și au efectuat în întregime prașila I-a pe suprafețele cultivate cu legume și zarzavaturi, trecînd îndată la prașila a II-a. Fruntași la întreținerea culturilor păioase și prașitoare sînt țărani muncitori, Bekeș Ioan, Doboli Alexandru (Lemnar) din satul Răcăștia, Făgeț Iulian, Pălcău Ilie (Debuș), din satul Mine-rău, Dăldindă Ioan din Boj și alții.

În fruntea muncilor agricole

Întovărășii din comuna Hășdat, sînt în fruntea luptei pentru buna executare a lucrărilor de întreținere a culturilor. După ce au terminat în bune condițiuni întreținerea culturilor de păioase, ei au trecut de îndată la întreținerea celor prașitoare. Print-o bună organizare a muncii, întovărășii au reușit să prașească pînă în ziua de 10 iunie peste 13 ha. cultivate cu porumb și alte suprafețe cultivate cu legume și zarzavaturi.

Întovărășii: Galfi Alexandru, Kiss Ludovic, Kiss Berți, Lupu Aurel și alții s-au situat în fruntea acestor munci. Urmînd exemplul întovărășiiților, țărani muncitori cu gospodării individuale au prașit pînă la aceeași dată 107 ha. cu porumb, 24 ha. cu legume și zarzavaturi și 19 ha. cu cartofi.

Organizația de bază în fruntea luptei pentru întărirea întovărășirii zootehnice

În vara anului 1954, la îndemnul partidului, țărani muncitori din satul Alun s-au unit de bună voie într-o întovărășire zootehnică de creșterea oilor, cu un număr de 927 ovine și cu o suprafață de 74 ha. teren pășune.

În urma acestui fapt, în fața organizației noastre de bază s-au pus sarcini deosebit de însemnate. Munca politică trebuia organizată spre obiective noi, în așa fel încît să ducă la întărirea economico-organizatorică a întovărășirii și să dezvolte activitatea țărănilor întovărășiți, ca întovărășirea să devină un adevărat exemplu pentru alți țărani muncitori din satele de munte ale raionului.

Încă de la înființarea sa, organizația de bază a vegheat ca în comitetul de conducere al întovărășirii să fie aleși membrii de partid dintre țărani muncitori care au dovedit că sînt buni gospodari și care se bucură de încredere și stimă în rîndurile întovărășiților.

Învățînd din experiența acumulată în primele luni de existență a întovărășirii, biroul organizației de bază, a îndrumat conducerea acesteia ca să organizeze întreaga activitate pe baza unui plan de muncă bine întocmit. Supunînd propunerea biroului organizației de bază adunării generale a mem-

brilor întovărășirii, comitetul de conducere și-a întocmit un plan de muncă care cuprinde întreaga perioadă de la 1 mai 1955 pînă la 1 ianuarie 1956.

Ținînd cont că una din principalele sarcini a întovărășirii este sporirea continuă a numărului de oi și crearea unei puternice baze furajere, organizația de bază a trasat ca sarcină membrilor de partid Căta Gh. Tudor, Căta Aron P. și Stăncoane Petru (Boboc) — care în același timp fac parte și din comitetul de conducere al întovărășirii, — să se ocupe de problema îmbunătățirii calității pășunilor. Constatînd la fața locului că unele pășuni sînt acoperite cu spinii și stuțisuri, ei au propus să se curețe aceste pășuni. Pentru aceasta s-a organizat o muncă voluntară în urma căreia a fost curățată o suprafață de 2,5 ha. pășune la locul numit „Fintina Ceiiului”.

În centrul atenției noastre a stat și problema sporirii productivității oilor. În acest scop am dus o susținută muncă de lămurire, arătînd fiecărui întovărășit în parte să rețină pentru prașilă ovinele cele mai bune și în același timp să înlăture cele pernicite și bolnăvicioase, care dădeau o producție scăzută. Prin munca susținută de comunistii din organizația noastră de bază,

membrii întovărășirii au înțeles acest lucru. În momentul de față majoritatea oilor sînt din cele mai sănătoase și dau o producție ridicată de lapte. Ca urmare a acestor măsuri numărul oilor întovărășirii noastre a crescut față de anul 1954 cu 54 la sută, iar cîștigul țărănilor muncitori întovărășiți s-a mărit simțitor. Astfel, luînd de pildă, pe țărani muncitori Căta Gh. Tudor, care în anul 1953 a avut un număr de 53 oi, obține 45 litri de lapte pe zi, în momentul de față același țărani muncitor cu un număr de 87 oi înscrise în întovărășire, primește 100 litri lapte, ceea ce înseamnă o creștere de 0,25 litri lapte la fiecare oaie, iar la numărul total de 1.425 oi, pe care le posedă în momentul de față întovărășirea, reprezintă o creștere de 406 litri de lapte în fiecare zi.

Pentru ca viața întovărășiților să devină mai îmbelșugată și fericită, organizația de bază a pornit o muncă susținută pentru lărgirea fondului de bază a întovărășirii. Realizarea acestui obiectiv va face posibil crearea unei adevărate baze socialiste a întovărășirii zootehnice „23 August” din satul Alun.

HERBAN GHEORGHE

secretarul organizației de bază din
întovărășirea zootehnică „23 August”
Alun

Pentru îmbunătățirea calității minereului la minele de fier Teliuc

Sporirea necontenită a producției de metal, depinde în mare măsură de munca minerilor care extrag minereul de fier, materia primă necesară furnalelor. În această privință, minele de fier Teliuc sînt unele din furnizoarele principale a minereului de fier pentru furnalele de la Hunedoara și Călan.

Ținînd cont de cerințele siderurgistilor, care pentru sporirea producției de fontă și oțel au nevoie de minereu de bună calitate, Comitetul raional P.M.R. Hunedoara, împreună cu organul său de presă ziarul „Uzina Noastră”, a organizat în ziua de 30 iunie o consfătuire la minele de fier Teliuc, cu scopul de a scoate la iveală noi posibilități care să contribuie la îmbunătățirea calității minereului. La această consfătuire au participat mineri fruntași, ingineri și tehnicieni din cadrul întreprinderii, precum și delegați de la uzina „Victoria” Călan.

În cadrul consfătuirii s-a arătat că în anul cincinalului, minele de fier din Teliuc s-au dezvoltat mult. Față de perioada corespunzătoare a primului an al cincinalului, în primele 4 luni din acest an, producția de minereu a sporit cu 18,6 la sută. Productivitatea muncii a crescut și ea în primul trimestru al anului 1955 cu 10,7 la sută, față de perioada corespunzătoare a anului 1951. La baza acestor realizări a stat în primul rînd ridicarea permanentă a gradului de mecanizare a întreprinderii. Mina a fost înzestrată cu escavatoare, mașini de încărcat, compresoare, perforatoare, locomotive „Diesel” și cu aburi, etc.

Întrecerea socialistă care a cuprins mase

tot mai largi de mineri, tehnicieni și ingineri de la această mină, a scos la iveală oameni de nădejde. Minerii ca Modilcă Samoilă, Luca Ioan (Alimnescu), Herban Alexandru, Popa Augustin, Dobrescu Pantelimon și alții, sînt muncitori destoinici care își depășesc cu regularitate sarcinile de plan în medie cu 20-30 la sută. Asemenea succese au obținut și acele brigăzi și echipe, care se preocupă permanent de buna organizare a locurilor de muncă, de repartizarea judicioasă a sarcinilor de producție pe fiecare muncitor, de folosirea deplină a capacității utilajului și eliminarea timpilor neproductivi.

În ultima vreme, colectivul de muncă al minelor de fier Teliuc a desfășurat o activitate susținută și în ceea ce privește îmbunătățirea calității minereului. În acest sens s-au luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice, iar ca rezultat calitatea minereului s-a îmbunătățit. De pildă, în luna mai, conținutul în fier precum și bioxid de siliciu din siderita livrată Combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” din Hunedoara, a fost conform indicelui de plan. Tot în această lună a fost respectat graficul la conținutul în fier al limonitei, iar bioxidul de siliciu a fost redus cu 29 la sută față de prevederile admise.

Pe lîngă rezultatele pozitive obținute, consfătuirea a scos la iveală faptul că minerii din Teliuc nu au făcut totul pentru a da furnaliștilor minereu de calitate, conform cerințelor. Mai sînt încă o serie de echipe, cum ar fi cele conduse de minerii

Andrei Mihai, Lăscuțoni Ioan, Vlad Gheorghe și alții, care uneori neglijează calitatea minereului, strecurînd în vagoanele cu minereu bucăți de steril sau bulgări de dimensiuni neadmise. În cadrul sectorului I, echipele conduse de tovarășii Zăvoianu Gașpar și Duma Ioan, respectă granulația, însă nu separă limonita de ancherită, iar echipele de la înaintare din orizontul IV strecoară printre minereu corpuri vizibile de steril. Aceste deficiențe se datoresc și conducerii întreprinderii care nu a executat un control sever asupra modului cum își fac datoria muncitorii de la banda de claubaj a stației de sortare, cît și organele controlului calitativ.

În cadrul acestei consfătuiri, participanții la discuții și-au manifestat pe deplin hotărîrea de a lupta cu multă energie pentru îmbunătățirea calității minereului. Dar, pentru a fi susținută această luptă, trebuie înlăturate deficiențele existente, încît minerilor să li se creeze condiții optime de lucru. De pildă, minerul Herban Alexandru, a arătat că în schimb II nu are la locul de muncă timp de două-trei ore vagoane goale. La orizontul IV, nu sînt suficiente becuri electrice pentru luminat și în aceste împrejurări minereu nu poate fi sortat în bune condițiuni. Tot el a propus ca în sectorul IV să se construiască o linie îngustă pentru a ușura transportarea minereului.

Din discuțiile purtate, în cadrul consfătuirii a mai reieșit că unele sectoare nu sînt aprovizionate la timp cu materialele necesare. De pildă, la cuptoarele de prăjire, sînt zile cînd lipsește praful de cocs, în timp ce în alte zile lipsește ancherita sau vagoanele pentru descărcat. Desigur că aceste lipsuri au adus greutăți furnaliștilor de la Călan care în consfătuire au arătat

că primesc de la Teliuc ancherită neprăjită, hematită în bulgări prea mari, inveșiți cu praf, iar limonita nu corespunde din punct de vedere al granulației.

În cadrul secției transport, există muncitori necalificați, care nu cunosc minereul și astfel s-au întîmplat cazuri cînd mai multe vagoane cu steril au fost descărcate în silozul cu limonită.

Uneori și conducerea tehnică a întreprinderii, în frunte cu tovarășul inginer șef Humă Ioan a tolerat ca minereul bulgări din stația de sortare să fie amestecat cu minereu praf, în special în perioada cînd stația de sortare a avut stagnări.

Față de aceste lipsuri, în cadrul consfătuirii a reieșit că nici organizația de partid nu a depus o muncă susținută pentru înlăturarea lipsurilor. Biroul organizației de bază nu a reușit să îndrume comitetul de întreprindere și comitetul U. T. M. pe mină, care la rîndul lor să desfășoare o muncă politică de masă pentru întărirea disciplinei socialiste a muncii, combaterea absențelor nemotivate și îmbunătățirea calității minereului.

Comitetul de întreprindere nu a stimulat în suficientă măsură pe minerii fruntași, nu a organizat consfătuiri în cadrul cărora minerii fruntași să împărtășească și celorlalți minerii din experiența lor în sporirea producției de minereu de bună calitate. Era necesar, de asemenea, să existe o vitrină cu rebuturi unde să fie criticate brigăzile și echipele care dau minereu de proastă calitate.

În urma discuțiilor purtate în cadrul consfătuirii, tovarășul director al minei, inginerul Bogdan Nicolae, prin concluziile trase, a arătat că lipsurile semnalate sînt într-adevăr juste, iar direcțiunea va întocmi un plan de măsuri tehnico-organizatorice în scopul îmbunătățirii calității minereului.

Să sprijinim lupta siderurgiștilor pentru mai mult metal

(Urmare din pag. 1-a)

Problema creșterii pe toate căile a producției de fontă, oțel și laminate — condiție a dezvoltării industriei construcțiilor de mașini — este o cauză a întregului popor. Organizațiile de partid din întreprinderile siderurgice trebuie să lupte pentru introducerea tehnologiei avansate, în așa fel încât producția de metal să sporească lună de lună. Mai mult metal înseamnă mai multe mașini și utilaje pentru industrie și agricultură, înseamnă mai multe posibilități pentru poporul muncitor de a spori producția de grâne, de pinzeturi și de încălziminte, de produse alimentare și de bunuri de larg consum în general.

Luptând cu hotărâre pentru înlăturarea lipsurilor din propriile lor întreprinderi, străduindu-se să folosească rațional instalațiile, să le întrețină în cele mai bune condiții, să înlocuiască la timp piesele uzate, pentru a spori producția de metal — siderurgiștii trebuie să se bucure în același timp de sprijinul efectiv, de zi cu zi, al colectivelor care le furnizează materiile prime și materiale.

Conducerea întreprinderilor de minereu de fier, de calcar și de mangal trebuie să acorde întreaga atenție calității produselor, să ia temeinice măsuri tehnice și organizatorice pentru ca întreprinderile siderurgice să primească numai materiale de bună calitate. Organizațiile de partid și organele sindicale din aceste întreprinderi sint chemate să desfășoare o intensă muncă politică astfel ca fiecare muncitor și tehnician în parte să privească munca pe care o depune prin prisma intereselor economiei naționale, ale dezvoltării cu precădere a industriei grele — baza înfloririi patriei și a ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc. Cu cât fiecare muncitor și tehnician va înțelege limpede că mai mult metal înseamnă mai multe mașini pentru industrie și agricultură, deci o productivitate mai ridicată în toate ramurile economiei, cu atât se va strădui să muncească mai bine, să extragă și să sorteze cu mai mare grijă minereul, cu atât se va preocupa mai intens de calitatea materialelor și materiilor prime pe care le livrează industriei siderurgice.

Comitetele regionale și raionale de partid în a căror rază de activitate există întreprinderi care furnizează uzinelor siderurgice materii prime sau piese de schimb trebuie să acorde întreaga atenție îmbunătățirii activității acestora, să întărească munca politică și să îndrume organizațiile de partid să exercite sistematic dreptul de control asupra activității administrative.

Sprijiniți temeinic în munca lor siderurgiștii trebuie să desfășoare cu energie sporită întrecerea socialistă pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor ce le revin în cadrul cincinalului, contribuind astfel la întărirea puterii economice a țării și a capacității ei de apărare, la ridicarea nivelului de trai al întregului popor muncitor.

PE SCURT

• După cum relatează ziarul iugoslav „Politika”, la Zagreb a apărut primul volum din Enciclopedia Iugoslaviei, alcătuită din opt volume.

• La 11 iunie a.c., Behar Shtylla, ministru al Afacerilor Externe al R. P. Albania, a anunțat secretarului general al O. N. U. că guvernul Republicii Populare Albania a acceptat invitația de a participa la conferința internațională în problemele folosirii energiei atomice în scopuri pașnice care va avea loc la Geneva în luna august a.c.

• Presa franceză relatează că la cursele de automobilism organizate la 12 iunie la Le-Mans, a avut loc un groaznic accident. Unul din automobilele aflate în cursă a intrat în plină viteză în spectatori și a explodat. După ultimele date, 89 de persoane au fost ucise iar alte câteva sute au fost rănite.

NOTE ȘI COMENTARIILE EXTERNE

Adversarii stabilirii încrederii în relațiile dintre state

Pe calea spre obținerea de noi succese în lupta pentru destinderea încordării în relațiile internaționale, popoarele se lovesc de opoziția adeptilor politici „de pe poziții de forță”. Una din manifestările acestei politici este „războiul rece”. Cu cât lupta popoarelor pentru pace și securitate devine mai intensă și mai dirză, cu atât crește împotrivirea organizatorilor „războiului rece” care urmăresc să încordese relațiile internaționale și în cele din urmă să declanșeze un nou război mondial.

În vederea restabilirii încrederii între state, atât de necesară pentru reglementarea pașnică a problemelor internaționale nerezolvate, trebuie să se pună în primul rând capăt „războiului rece” sub toate manifestările lui. Până și unele personalități din Statele Unite ale Americii înțeleg că „războiul rece” este una din principalele piedici în calea atenuării încordării situației internaționale. Recent, ziarul „Post-Dispatch” a publicat un articol semnat de Ernst Woit, mare industriaș din Pittsburgh președintele consiliului de administrație al societății „National Steel Corporation”. Subliniind că în prezent situația este favorabilă pentru consolidarea păcii, Woit consideră că „țările occidentale și mai ales S.U.A. trebuie să renunțe la atitudinea de suspiciune și de neîncredere”. El consideră că „războiul rece” amină „pentru un timp nelimitat” satisfacerea revendicărilor popoarelor cu privire la întărirea păcii.

Dar încetarea „războiului rece”, și prin urmare stabilirea încrederii între state, atât de necesară întăririi păcii, nu intră în calculele cercurilor agresive din S.U.A. care apreciază toate fenomenele din viața internațională exclusiv dintr-un singur punct de vedere — dacă ele contribuie sau nu la pregătirea unui nou război mondial.

Adepii „războiului rece” nu vor reduce armamentelor și interzicerea armelor atomice și cu hidrogen. Se știe că ridicând obiecții împotriva repetatelor propuneri sovietice în legătură cu această problemă, cercurile guvernante americane au susținut că propunerile sovietice nu ar ține seama de realitate întrucât ele prevăd reducerea armamentelor înainte de înlăturarea neîncrederii dintre state. Propunerile guvernului sovietic din 10 mai 1955 fac ca aceste obiecțiuni ale puterilor occidentale să devină complet neînțelese. S-ar părea că în prezent reprezentanții S.U.A. ar fi trebuit să sublinieze elementele care au apropiat punctele de vedere ale U.R.S.S. și S.U.A. în problemele reducerii armamentelor și interzicerii armelor nucleare. Aceasta nu intră însă în calculele cercurilor agresive din S.U.A. care, așa cum se vede limpede astăzi, ridică obiecțiuni împotriva propunerilor anterioare ale Uniunii Sovietice punând pe tapet problema neîncrederii dintre state privită exclusiv prin prisma „războiului rece”.

Propaganda americană privește de pe poziții „războiului rece” nu numai problemele reducerii armamentelor, ci absolut toate problemele vieții internaționale. Se știe că la timpul său organizatorii americani ai „războiului rece” au proclamat în mod fățarnic necesitatea încheierii Tratatului de stat cu Austria.

Îndată însă ce Uniunea Sovietică a întreprins măsuri eficiente care au dus la încheierea Tratatului de stat cu Austria, adeptii politici „de pe poziții de forță”

și-au arătat adevărata lor față. Ei au început să se lamenteze că acest tratat a fost o lovitură pentru sistemul atlantic, că el a însemnat turburarea comunicațiilor militare dintre Germania occidentală și Italia etc. De aici rezultă că epărătorii politici „de pe poziții de forță” apreciază Tratatul de stat cu Austria exclusiv din punctul de vedere al planurilor lor agresive. Nu este greu de văzut că ei apăsăz din același punct de vedere și tentativele sovieto-iugoslave, ale căror rezultate au o mare însemnătate pentru atenuarea încordării în relațiile internaționale.

Întreaga propagandă a cercurilor agresive din S.U.A. începând cu declarațiile unor oameni politici și de stat americani și terminând cu articolele de ziare și producția cinematografică de la Hollywood — este străbătută de intenția de a intensifica „războiul rece” și nu de a-i pune capăt. Faptele arată că cercurile guvernante din S.U.A. proiectează să alite „războiul rece” într-un moment cî eforturile popoarelor iubitoare de pace creează o atmosferă favorabilă pentru atenuarea încordării internaționale. Aceste fapte demască întreaga falsitate a asigurărilor pe care le dau personalitățile americane despre dorința lor de pace.

(Text prescurtat după „Izvestia”)

Mașinațiunile monarhiștilor în Franța

Alphonse Daudet are un roman „Regi în exil”. În roman se descrie lumea „unșilor domnului”, care și-au pierdut slujba. Dar, precum se vede, personajele lui Daudet trăiesc și prosperă și astăzi la Paris, și rivnesc nici mai mult nici mai puțin decât la... tronul Franței. Numărul pretendenților la coroana Franței nu se rezumă la una sau două persoane. Numărul lor se ridică la aproximativ zece de la Henri-Robert-Ferdinand-Mario Bourbon-Orleans-Guise, conte de Paris și până la americanul get-beget cu numele hazliu de Bonaparte-Paterson, care se consideră urmaș al lui Napoleon I și pe această bază nu pierde speranța de a se urca pe tronul Franței...

După cum arată revista engleză „Contemporary Review” — secretariatul conțelului de Paris de pe rue Constantine din Paris a devenit un adevărat centru de propagandă, care și-a propus „să cucerească în mod metodic și rezonabil (în favoarea monarhiei) simpatia și mințile Franței”.

Mai mult revista afirmă că „Henri, conte de Paris, adică Henri al VI-lea, este de pe acum un rege neincoronat al celei de a IV Republici, care se proclamă arbitru suprem al intereselor Franței situându-se deasupra guvernului ce se succede”.

De unde capătă el fonduri pentru vasta campanie de propagandă, nu s-a aflat, dar aceste fonduri sosesc neîntrerupt și se cheltuiesc pe o scară din ce în ce mai largă. Este limpede că există forțe care speră să-i folosească pe monarhiști și care deocamdată îi subvenționează.

Desigur, este puțin probabil ca astăzi să existe vreun temel pentru a vorbi despre actualitatea unei primejdii monarhiste în Franța. Dar reacțiunea nu doarme. Este extrem de semnificativ că monarhiștii se află în primele rânduri ale aceluia care pledează pentru așa-zisa „reformă” a sistemului electoral francez care are ca scop să sublinieze influența partidelor progresiste

Oameni și cai

Revista americană „Time” a publicat o scurtă notă despre activitatea așa-numitelor Societăți britanice de eugenie. Această societate grupează lorzi, oameni de știință, profesori și alți oameni din Anglia, care s-au consacrat unei activități extrem de delicioasă — de a-și da concursul ca exemplarele mai reușite ale societății engleze să aibă mai mulți copii, iar cele mai puțin reușite — mai puțin. Ne putem da seama de metodele de activitate a reușitorilor — eugeniești englezi din următoarele declarații ale președintelui acestei societăți — Sir Charles Hobson Darwin, urmașul Hoșt de glorie al marelui savant englez.

— A venit timpul să aducem o contribuție mai demnă la îmbunătățirea rasei engleze — a declarat el. — Trebuie sportat numărul englezilor de sol...

Cea mai serioasă problemă, după părerea lui, este selecționarea familiilor care trebuie încurajate să continue îmbunătățirea rasei engleze. De altfel, pentru aceasta poate fi de mare folos experiența dobândită în îmbunătățirea raselor englezilor. „Intr-adevăr, raționază cât se poate de serios, Sir Charles, în ultima vreme rasele oailor de curse s-au îmbunătățit considerabil. Am vrea să facem același lucru și cu rasa oamenilor. El se plinge însă că experiențele cu oamenii sînt mai complicate decât cu oaii, deoarece nu este chiar atât de ușor să stabilești „care ființe umane au eșit învingătoare în cursa vieții”.

„Ideile” lui Sir Charles miroso cît de colorate sînt.

Cuvinte neagreate de reacționari

Opinia publică din comuna Lastra a Signa a fixat anul trecut pe olădărea Palatului Comunelor din Florența o placă comemorativă în memoria eroilor „căzuți în lupta împotriva trădătorilor fasciști și cotropitorilor străini pentru libertatea, independența și viitorul Italiei”. A trecut un an. Intre timp cercurile guvernante din Italia îndemnate de americani au ratificat, în pofida voinței poporului, acordurile de la Paris cu privire la reinvierea wehrmachtului — a aceluiași wehrmacht împotriva căruia au luptat și au căzut cei mai buni fii ai Italiei. În acest timp, huliganii din partidul „Mișcarea socială italiană” s-au obraznicit într-afară, încît au început să organizeze în mod fățarnic demonstrații pe străzile celor mai mari orașe, cîntînd cîntece fasciste și difuzînd manifeste care profanau memoria luptătorilor din Rezistență.

Și prefectul orașului Florența a hotărît să „meargă în pas cu vremea”...

Și iată că, după cum scrie ziarul italian „Unita”, în comuna Lastra a Signa s-a primit dispoziția... de a șterge de pe placă comemorativă cuvintele: „Împotriva trădătorilor fasciști și cotropitorilor străini”... Opinia publică democratică din acest oraș a împiedicat însă în unanimitate executarea ordinului reacționarului de la prefectură. Inscripția a rămas neatinsă. Acum placă comemorativă de pe olădărea Palatului Comunelor din Florența este nu numai un simbol al fidelității patrioților italieni față de cauza Rezistenței, dar și un simbol al solidarității lor în lupta împotriva actualei ofensive a reacțiunii!

(Literatura Gazeta).

Al 30-lea Congres al Confederației Generale a Muncii din Franța

PARIS (Agerpres). — La 12 iunie s-a deschis la Paris cel de-al 30-lea Congres al Confederației Generale a Muncii din Franța (C.G.T.). La lucrările congresului participă peste 2.000 de delegați veniți din toate colțurile țării. Asistă reprezentanți ai Partidului Comunist Francez și ai altor partide politice din țară.

Congresul va adopta noul program al C.G.T., va discuta problemele unității de acțiune în lupta pentru satisfacerea reven-

dicărilor oamenilor muncii, problemele luptei pentru pace și problemele organizatorice. Congresul va alege de asemenea un nou Comitet național al Confederației.

Cu aplauze furtunoase, delegații au salutat comunicarea că la congres asistă în calitate de oaspeți reprezentanți ai oamenilor muncii din Uniunea Sovietică în frunte cu L. N. Soloviev, vicepreședinte al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică. Ei au salutat de ase-

menea cu entuziasm apariția în prezidiu a reprezentanților sindicatelor din Republica Populară Chineză, Republica Democrată Vietnam, Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, România, Bulgaria, Republica Democrată Germană, Italia, Belgia și alte țări.

În ședința din 12 iunie, Benoit Frachon, secretar general al C.G.T., a prezentat un amplu raport asupra activității C.G.T. și sarcinilor sale.